

การศึกษาความสัมพันธ์ของเพศ อายุ และระยะเวลาสำเร็จการศึกษาต่อผลการเรียนรายวิชาของ
นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ
The Relationship of Gender, Age, and Graduation Period to Study Results of
Postgraduates in Master of Science in Anti-Aging and Regenerative Science

เพ็ญพิชชา จุ่มพระสิงห์

อีเมล: 6352003272@lamduan.mfu.ac.th

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ
สำนักวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

ดร.กานต์ วงศ์ศุภสวัสดิ์

อีเมล: karnt.won@mfu.ac.th

สำนักวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศ อายุ และระยะเวลาหลังจบการศึกษาปริญญาตรีกับผลการเรียนด้วยคะแนนสอบรายวิชาสถิติประยุกต์และวิธีการวิจัยและรายวิชาโภชนาการ งานวิจัยนี้เป็นเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ สำนักงานมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดกรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2563 และ ปีการศึกษา 2564 จำนวน 39 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติ ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์เชิงอันดับ

ผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนด้วยคะแนนสอบรายวิชาสถิติประยุกต์และวิธีการวิจัยพบว่า มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.42 และผลการเรียนด้วยคะแนนสอบรายวิชาโภชนาการพบว่า คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.38 และเพศ อายุ และระยะเวลาหลังจบการศึกษาปริญญาตรีของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนด้วยคะแนนสอบรายวิชาสถิติประยุกต์และวิธีการวิจัย และรายวิชาโภชนาการ

คำสำคัญ: ผลการเรียน, บัณฑิตศึกษา, เพศ, อายุ, ระยะเวลาหลังจบการศึกษา

Abstract

The objective of this research is to study the relationship between gender, age, period of bachelor's degree graduation and Master's degree study results using the Applied Statistics and Research Methods subject and Nutrition subject exam scores. Data was collected using secondary data from the 39 postgraduate students at the School of Anti-aging and Regenerative Science, master's degree program. Statistical analysis was performed using descriptive statistics and Spearman's rank correlation.

Results showed that Applied Statistics and Research Methods subject had an average score of 3.42. Nutrition subjects had an average score of 3.38. Gender, age and period of bachelor's degree graduation of postgraduates in Master of Science Science, Anti-Aging and Regenerative Science not related to exam scores for the Applied Statistics and Research Methods subjects and Nutrition subjects.

Keywords: Exam Scores, Postgraduates, Gender, Age, Graduation Period

บทนำ (Introduction)

ปัจจุบันมีการจัดการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาในวัยผู้ใหญ่ อายุประมาณ 18 – 30 ปี จะมีความแตกต่างจากการจัดการเรียนรู้ในเด็ก โดยต้องมุ่งเน้น 5 ประเด็นคือ (1) ความสนใจและความต้องการของผู้เรียน เพราะผู้เรียนจะสนใจและเกิดการเรียนรู้ได้ดี หากสิ่งที่เรียนนั้นตรงกับความต้องการ ความสนใจ และมีประสบการณ์เดิมของเรื่องนั้น ๆ ก็มักจะเกิดความพึงพอใจและจะสนใจเรียนรู้ (2) จัดสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิต (life situation) ซึ่งการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสม ควรยึดสถานการณ์ หรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของผู้เรียนเป็นหลักสำคัญไม่ควรมุ่งสอนเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับปัญหาเพียงอย่างเดียว (3) การวิเคราะห์ประสบการณ์ (analysis of experience) การจัดการเรียนการสอนควรคำนึงถึงประสบการณ์ของผู้เรียนแต่ละคนที่มีความแตกต่างกัน ตามลักษณะและสถานะทางครอบครัว เพื่อสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน (4) ผู้เรียนต้องการเป็นผู้นำตนเอง (self-directing) ความต้องการที่อยู่ในส่วนลึกของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา คือการมีความรู้สึกต้องการมีความรู้สึกต้องการที่จะสามารถนำตนเองได้ ดังนั้นบทบาทของครูควรมีลักษณะผู้ร่วมเรียน ร่วมค้นหา มากกว่าจะเป็นผู้ทำหน้าที่ในการส่งผ่าน หรือเป็นสื่อในการนำความรู้ไปยังผู้เรียน (5) ความแตกต่างระหว่างบุคคล (individual difference) เนื่องจากเป็นผู้มีประสบการณ์และมีความเป็นตัวของตัวเองสูง และจะมากขึ้นเรื่อยตามอายุ การสอนนักศึกษาระดับอุดมศึกษาจึงต้องจัดเตรียมในด้านเนื้อหาอย่างดีพอ เพื่อให้เหมาะสมความสามารถของแต่ละบุคคล

การเรียนในระดับบัณฑิตศึกษาในมหาวิทยาลัยจะรับเฉพาะผู้สำเร็จการศึกษามาแล้ว ในกรณี ที่เน้นการวิจัย ก่อนการสำเร็จการศึกษาต้องเขียนวิทยานิพนธ์ (thesis) ในกรณีของปริญญาโท ส่วนใน ระดับปริญญาเอก จะเรียกว่า ดุษฎีนิพนธ์ (dissertation) สำหรับกรณีที่เป็นวุฒิต่างวิชาชีพก็จะเน้น ให้ทำกรณีพิเศษในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ ซึ่งทุกหลักสูตรจะมุ่งเน้นประสิทธิภาพของบัณฑิต และ คุณภาพของงานวิจัย ซึ่งทุกกระบวนการล้วนมาจากการใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ ความรู้ความจำและ ประมวลผล (อุทัย ดุลยเกษม, 2557) ดังนั้น เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของผู้เรียนในด้านความรู้ความจำ และคิดวิเคราะห์ในวัยผู้ใหญ่ช่วงอายุ 25 - 60 ปีที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา งานวิจัยของพวง เพชร วอนวัฒนา (2563) รายงานว่านิสิตระดับบัณฑิตศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 46 คน (ร้อยละ 36.70) อายุ 25 - 34 ปี (ร้อยละ 49.40) ปัจจัยที่มีผลต่อการสำเร็จการศึกษาล่าช้า และสำเร็จการศึกษา ตามเกณฑ์ของนิสิต ระดับบัณฑิตศึกษามากที่สุด คือด้านอาจารย์ที่ปรึกษาในการทำวิจัย และด้านการบริหารจัดการของ หลักสูตร ซึ่งสารสนเทศที่ได้นี้จะเป็แนวทางให้หลักสูตรได้นำไปพัฒนาและปรับปรุงการบริหาร จัดการเรียนการสอนนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น งานวิจัยของ หอมหวล นาถ้ำ เพชร (2564) พบว่า นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทเป็นเพศชายร้อยละ 60.0 มีอายุ เฉลี่ยขณะที่เรียน 26 ปี และระดับปริญญาเอก เป็นเพศชาย ร้อยละ 66.67 มีอายุเฉลี่ยขณะที่เรียน 35 ปี ส่วนใหญ่มีปัจจัยความสำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาในการศึกษามากกว่าเกณฑ์การศึกษาที่ กำหนดของหลักสูตรทั้งระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ด้านอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองลงมา ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการของหลักสูตรด้านการทำส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ในวัยผู้ใหญ่อย่างมี ประสิทธิภาพ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมองเห็นความสำคัญของความแตกต่างของนักศึกษาระดับปริญญาโท จึงได้ทำ การวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศ อายุ และระยะเวลาหลังจบการศึกษาปริญญาตรีกับผล การเรียนด้วยคะแนนสอบรายวิชาสถิติประยุกต์และวิธีการวิจัยและรายวิชาโภชนาการ ซึ่งเป็นรายวิชา ที่สำคัญของหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาศาสตรชเลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ) สำนักวิชา เวชศาสตร์ชเลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง และนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูล ยืนยันทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ ที่ผู้เรียนในวัยผู้ใหญ่จะสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อ เป็นสิ่งที่ตนเองสนใจ และได้รับการส่งเสริมอย่างถูกต้อง (Knowles, 1975) รวมถึงการพิสูจน์ว่าความ แตกต่างทางด้านร่างกายที่เป็นตัวแปรของการวิจัย ได้แก่ เพศ อายุ และระยะเวลาหลังจบการศึกษา ปริญญาตรี ไม่เป็นอุปสรรคกับนักศึกษาผู้ใหญ่ในการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา

ระเบียบวิธีวิจัย (Research Methodology)

ประชากรและตัวอย่าง

ในงานวิจัยจะใช้กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ สำนักงานมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัด กรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2563 และ ปีการศึกษา 2564

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ สำนักวิชามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดกรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2563 และ ปีการศึกษา 2564 เนื่องจากซึ่งผู้วิจัยไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ผู้วิจัยจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการคำนวณหาขนาดตัวอย่างกรณีไม่ทราบจำนวนประชากร

สูตรของ Cochran (1977) ในการกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร ดังนี้

$$\text{จากสูตร } n = \frac{P(1-P)Z^2}{e^2}$$

n แทนค่า ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

p แทนค่า สัดส่วนของลักษณะประชากรที่ต้องการศึกษา

e แทนค่า ความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่าง

Z แทนค่า ความเชื่อมั่นหรือระดับนัยสำคัญที่ผู้วิจัยต้องการใช้เพื่อสรุปผลการศึกษา

- ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05 มีค่า Z = 1.96

- กำหนดสัดส่วนของลักษณะประชากรที่ต้องการศึกษาที่ ร้อยละ 5 หรือ 5%

$$\text{แทนค่าในสูตร } n = \frac{P(1-P)Z^2}{e^2}$$

$$n = \frac{0.05(1-0.5)1.96^2}{0.5^2}$$

$$n = \frac{0.05 \times 0.5 \times 3.84}{0.0025}$$

$$n = 39$$

เมื่อแทนค่าในสูตรจะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (n) ที่ใช้ในการศึกษา เท่ากับ 39 ตัวอย่าง

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ การรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ โดยไม่แสดงตัวตนของกลุ่มตัวอย่าง ในขณะที่ทำการรวบรวมข้อมูลปัจจัยที่ทำการศึกษา อันได้แก่

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง โดยเป็นคำถามแบบให้เลือกตอบ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระยะเวลาหลังจบการศึกษาปริญญาตรี

2. ผลคะแนนสอบรายวิชาสถิติประยุกต์และวิธีการวิจัยระหว่างอายุ 25-60 ปีของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

3. ผลคะแนนสอบรายวิชาโภชนาการ เกี่ยวกับความรู้พื้นฐานทางสรีรวิทยาของฮอว์โมนระหว่างอายุ 25-60 ปีของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลมี ดังนี้

1. จัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลคะแนนสอบรายวิชาสถิติประยุกต์และวิธีการวิจัย และรายวิชาโภชนาการ อายุ เพศ ปีที่สำเร็จการศึกษา ของนักศึกษาระดับปริญญาโท วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ สำนักงานมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดกรุงเทพมหานคร

2. การพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยมีการพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่างตลอดขั้นตอนการวิจัย โดยทำหนังสือขออนุญาตจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ และให้ความสำคัญกับหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ตามเงื่อนไขของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัดโดยพิจารณาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.1 หลักการเคารพในตัวบุคคล คือ การให้ความเคารพเกี่ยวกับข้อมูลของเจ้าของผลการเรียนโดยไม่นำไปเผยแพร่หรือเปรียบเทียบ

2.2 ทำความเข้าใจรายละเอียดรูปแบบการดำเนินการกิจกรรม รมณ์ระวังไม่ให้เกิดความผิดพลาด หรือความเดือดร้อนทั้งร่างกายและจิตใจ

2.3 มีการรักษาข้อมูลของบุคคลที่ได้ไว้เป็นความลับยิ่ง โดยการเขียนและนำเสนอผลวิจัยเป็นภาพรวมและตามความเป็นจริง

3. ดำเนินการนำข้อมูลคะแนนสอบรายวิชาสถิติประยุกต์และวิธีการวิจัย และรายวิชาโภชนาการ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์กับ เพศ อายุ และระยะเวลาหลังจบการศึกษาปริญญาตรี

4. ผู้วิจัยนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล และทำการสรุปผล และอภิปรายผลต่อไปรายละเอียดกิจกรรมตามแผนการดำเนินการศึกษาวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูลและกำหนดนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนที่ได้จากคะแนนสอบวัดผลทางการเรียนรายวิชาสถิติประยุกต์และวิธีการวิจัย และรายวิชาโภชนาการ และการนำเสนอผลการ

วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง สถิติพื้นฐานที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Arithmetic mean) ค่าร้อยละ (Percentage) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation, SD)

2.2 สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐาน เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศ อายุ และระยะเวลาหลังจบการศึกษาปริญญาตรีกับผลการเรียนด้วยคะแนนสอบรายวิชาสถิติประยุกต์และวิธีการวิจัยและรายวิชาโภชนาการ ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตรชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ ได้แก่ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์เชิงอันดับ (Spearman rank correlation coefficient) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เนื่องจากตัวแปรต้น คือ เพศ อายุ และระยะเวลาสำเร็จการศึกษา และตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้วยคะแนนสอบรายวิชาสถิติประยุกต์และวิธีการวิจัยและรายวิชาโภชนาการ เป็นข้อมูลที่อยู่ในมาตราวัดระดับจัดอันดับ (Ordinal Scale)

ผลการวิจัย (Results)

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ผลการเรียนรู้ด้วยคะแนนสอบรายวิชาสถิติประยุกต์และวิธีการวิจัยและรายวิชาโภชนาการ

รายการ	ระยะเวลา อายุ (ปี)	หลังจบ การศึกษา ปริญญาตรี (ปี)	คะแนนสอบรายวิชา	
			สถิติประยุกต์และ วิธีการวิจัย	โภชนาการ
ค่าเฉลี่ย	35	13	3.42	3.38
ค่าสูงสุด	59	37	4.00	4.00
ค่าต่ำสุด	25	3	3.00	2.50

จากตารางที่ 1 สามารถวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ผลการเรียนรู้ด้วยคะแนนสอบรายวิชาสถิติประยุกต์และวิธีการวิจัยและรายวิชาโภชนาการ ของกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 39 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 71.79 และเป็นเพศชาย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 28.21 มีช่วงอายุเฉลี่ยอยู่ที่ 35 ปี โดยกลุ่มตัวอย่างมีอายุสูงสุด 59 ปี และอายุต่ำสุด 25 ปี มีระยะเวลาหลังจบการศึกษาปริญญาตรี เฉลี่ยอยู่ที่ 13 ปี โดยกลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาหลังจบการศึกษาปริญญาตรีสูงสุด 37 ปี และมีระยะเวลาหลังจบการศึกษาปริญญาตรีต่ำสุด 3 ปี

2. ผลการเรียนรู้ด้วยคะแนนสอบรายวิชาสถิติประยุกต์และวิธีการวิจัย

ผลการเรียนรู้ด้วยคะแนนสอบรายวิชาสถิติประยุกต์และวิธีการวิจัยของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.42 โดยกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนสูงสุด 4.00 และมีคะแนนต่ำสุด 3.00 ส่วนใหญ่ได้เกรด B+ (ค่าคะแนน 3.50) จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 46.15 รองลงมาได้เกรด B (ค่าคะแนน 3.00) จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 30.77 ได้เกรด A (ค่าคะแนน 3.50) จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 17.95 ได้เกรด C+ (ค่าคะแนน 2.50) จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.13

3. ผลการเรียนรู้ด้วยคะแนนสอบรายวิชาโภชนาการ

ผลการเรียนรู้ด้วยคะแนนสอบรายวิชาโภชนาการของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.38 โดยกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนสูงสุด 4.00 และมีคะแนนต่ำสุด 2.50 ส่วนใหญ่ได้เกรด B (ค่าคะแนน 3.00) จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 41.03 รองลงมาได้เกรด B+ (ค่าคะแนน 3.50) จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และได้เกรด A (ค่าคะแนน 4.00) จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 25.64

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ อายุ และระยะเวลาหลังจบการศึกษาปริญญาตรีกับผลการเรียนรู้ด้วยคะแนนสอบรายวิชาสถิติประยุกต์และวิธีการวิจัยและรายวิชาโภชนาการ

ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์เชิงอันดับ (Spearman rank correlation coefficient) ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ อายุ และระยะเวลาหลังจบการศึกษาปริญญาตรีกับผลการเรียนรู้ด้วยคะแนนสอบรายวิชาสถิติประยุกต์และวิธีการวิจัยและรายวิชาโภชนาการ ของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ โดยกำหนดเกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ดังต่อไปนี้ (อโนทัย ตรีวานิช, 2552)

เมื่อ r แทนค่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$r < 0.20$ ระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรน้อย

$0.21 < r \leq 0.40$ ระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรค่อนข้างน้อย

$0.41 < r \leq 0.60$ ระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปานกลาง

$0.61 < r \leq 0.80$ ระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรค่อนข้างมาก

$r > 0.80$ ระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมาก

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับผลการเรียนด้วยคะแนนสอบรายวิชาสถิติประยุกต์และวิธีการวิจัยและรายวิชาโภชนาการ (n = 39)

ผลการเรียน	เพศ	รายวิชาสถิติประยุกต์ และวิธีการวิจัย	รายวิชาโภชนาการ	
เพศ	Correlation Coefficient	-	0.030	-0.117
	Sig. (2-tailed)	-	0.855	0.477

หมายเหตุ *มีนัยสำคัญที่ระดับสถิติ 0.05

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่า เพศของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพไม่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนด้วยคะแนนสอบรายวิชาสถิติประยุกต์และวิธีการวิจัยและรายวิชาโภชนาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับผลการเรียนด้วยคะแนนสอบรายวิชาสถิติประยุกต์และวิธีการวิจัยและรายวิชาโภชนาการ (n = 39)

ผลการเรียน	อายุ	รายวิชาสถิติประยุกต์ และวิธีการวิจัย	รายวิชาโภชนาการ	
ช่วงอายุ	Correlation Coefficient	-	0.030	-0.117
	Sig. (2-tailed)	-	0.855	0.477

หมายเหตุ *มีนัยสำคัญที่ระดับสถิติ 0.05

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่า อายุของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพไม่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนด้วยคะแนนสอบรายวิชาสถิติประยุกต์และวิธีการวิจัยและรายวิชาโภชนาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาหลังจบการศึกษาปริญญาตรีกับผลการเรียนด้วยคะแนนสอบรายวิชาสถิติประยุกต์และวิธีการวิจัยและรายวิชาโภชนาการ (n = 39)

ผลการเรียนรู้	อายุ	รายวิชาสถิติประยุกต์ และวิธีการวิจัย	รายวิชา โภชนาการ
ระยะเวลาหลัง จบการศึกษา	Correlation Coefficient	0.026	-0.124
	Sig. (2-tailed)	0.876	0.451

หมายเหตุ *มีนัยสำคัญที่ระดับสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่า ระยะเวลาหลังจบการศึกษาปริญญาตรีของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชะลอวัย และฟื้นฟูสุขภาพไม่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนด้วยคะแนนสอบรายวิชาสถิติประยุกต์และวิธีการวิจัยและรายวิชาโภชนาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ (Discussion and Suggestion)

อภิปรายผล

1. ผลการเรียนด้วยคะแนนสอบรายวิชาสถิติประยุกต์และวิธีการวิจัยของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าส่วนใหญ่ได้เกรด B+ (ค่าเฉลี่ย 3.50) จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 46.15 รองลงมาได้เกรด B (ค่าเฉลี่ย 3.00) จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 30.77 ได้เกรด A (ค่าเฉลี่ย 4.00) จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 17.95 ได้เกรด C+ (ค่าเฉลี่ย 2.50) จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.13 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ ข้อที่ 2 เป็นนักวิจัยที่มีจรรยาบรรณที่จะส่งผลต่อการดำเนินการวิจัย และนำเสนอผลการวิจัยที่เอื้อผลประโยชน์ต่อสังคมโดยรวมอย่างแท้จริง (มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง, 2560) และผลการวิจัยยังสอดคล้องกับ งานวิจัยของ อารีย์วรรณ อ่วมตานี (2560) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการใช้วิธีการสอนแบบแบ่งกลุ่มที่เน้นผลสัมฤทธิ์ (STAD) ในรายวิชาสถิติประยุกต์ต่อพัฒนาการผู้เรียนและทักษะการทำงานเป็นทีมของนิสิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต และพบว่า กลุ่มทดลองหลังได้รับการสอนแบบแบ่งกลุ่มที่เน้นผลสัมฤทธิ์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (คะแนนพัฒนาการของผู้เรียน) ดีกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ โดยการสอนแบบแบ่งกลุ่มที่เน้นผลสัมฤทธิ์ช่วยให้นิสิตกลุ่มทดลองมีคะแนนพัฒนาการของผู้เรียนเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 20 จำนวน 11 คน จากทั้งหมด 17 คน คิดเป็นร้อยละ 65 ส่วนกลุ่มที่เรียน

แบบปกติ ส่วนใหญ่มีคะแนนพัฒนาการของผู้เรียนต่ำกว่าร้อยละ 20 มีเพียง 6 คนหรือร้อยละ 35 ที่มีคะแนนพัฒนาการของผู้เรียนมากกว่าร้อยละ 20 และยังสอดคล้องกับ งานวิจัยของ พงษ์นที ศีลาอาศน์ (2563) ที่ศึกษาเรื่อง การพัฒนาบทเรียนออนไลน์โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน วิชาสถิติและการประยุกต์ทั่วไป เรื่องการทดสอบสมมติฐาน สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน คิดเป็นร้อยละ 82.17 และได้ค่าเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 81.00 อันเนื่องมาจากการพัฒนาบทเรียนออนไลน์มีกระบวนการพัฒนาที่กระทำอย่างเป็นระบบ

2. ผลการเรียนรู้ด้วยคะแนนสอบรายวิชาโภชนาการของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่ได้เกรด B (ค่าเฉลี่ย 3.00) จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 41.03 รองลงมาได้เกรด B+ (ค่าเฉลี่ย 3.50) จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และได้เกรด A (ค่าเฉลี่ย 4.00) จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 25.64 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ ข้อที่ 1 ที่กำหนดให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถและมีศักยภาพในการทำงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์ชะลอวัย และพร้อมจะทำงานวิจัยอย่างต่อเนื่องทางด้านวิทยาศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ หรือเวชศาสตร์ชะลอวัย และฟื้นฟูสุขภาพทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ๆ ที่มีประโยชน์อย่างมากต่อวงการวิทยาศาสตร์และวงการแพทย์เวชศาสตร์และวิทยาศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพของประเทศ (มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง, 2560) สอดคล้องกับผลการวิจัยของเสาวภากรวัลลัญช์ วงศ์ชมภู (2564) ที่ศึกษาเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจต่อชุดการสอนออนไลน์วิชาโภชนาการของนักเรียนระดับชั้นปวช.1 แผนกอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อชุดการสอนออนไลน์วิชาโภชนาการ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้สอน ด้านการประเมินผลการสอน ด้านเนื้อหาการสอน และด้านวิธีการสอน ตามลำดับ

3. เพศ ช่วงอายุ และระยะเวลาหลังจบการศึกษาปริญญาตรี ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพไม่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนรู้ด้วยคะแนนสอบรายวิชาสถิติประยุกต์และวิธีการวิจัยและรายวิชาโภชนาการ แสดงให้เห็นว่าอาจารย์ผู้สอนของทั้ง 2 รายวิชา สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพกับนักศึกษาที่มีความแตกต่างกันให้สามารถศึกษาเรียนรู้จนมีผลทางการเรียนได้อย่างดีในระดับใกล้เคียงกัน ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดการเปลี่ยนแปลงด้านพัฒนาการในวัยผู้ใหญ่ (เกษร เกษมสุข, 2561 ;ศรีประภา ชัยสินธพ, 2561) ที่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น (Early Adulthood) อายุ 20 - 35 ปี และวัยผู้ใหญ่ตอนกลาง (Middle Adulthood) อายุ 35 - 60 ปี จะมีพัฒนาการทางสติปัญญาที่ใกล้เคียงกัน คือ จะมีความคิดเปิดกว้าง ยืดหยุ่นมากขึ้นและรู้จักจดจำประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้ทำให้สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดีและยังมีลักษณะของความคิดสร้างสรรค์และค้นหาปัญหา มีความเข้าใจรู้จักจัดการกับระบบ

ระเบียบของสังคมและรู้จักจัดการกับเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างมีวุฒิภาวะ ผลการวิจัย สอดคล้องกับจุฑารัตน์ รุ่งจำรัส (2562) ที่ศึกษาเรื่อง อิทธิพลของความแตกต่างระหว่างเพศและ บุคลิกภาพที่มีต่อคำภาษาไทยและรูปภาพที่เร้าอารมณ์ด้านการมีอิทธิพลในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ผล การศึกษาพบว่าความแตกต่างระหว่างเพศไม่มีอิทธิพลต่อการมองคำภาษาไทยและรูปภาพที่เร้า อารมณ์ด้านการมีอิทธิพลในลักษณะกลัวและไม่กลัว ความแตกต่างระหว่างบุคลิกภาพไม่มีอิทธิพลต่อ การมอง คำภาษาไทยและรูปภาพที่เร้าอารมณ์ด้านการมีอิทธิพลในลักษณะกลัวและไม่กลัว ไม่พบการ มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศและบุคลิกภาพจากการมองคำภาษาไทยและรูปภาพที่เร้าอารมณ์ด้านการมี อิทธิพลในลักษณะกลัวและไม่กลัว สอดคล้องกับภาวิดา ธาราศรีสุท (2559) ที่ศึกษาเรื่อง คุณภาพ หลักสูตรสาขาวิชาการบริหารการศึกษา ตามการรับรู้ของนักศึกษาปริญญาโทบริหารการศึกษา คณะ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และพบว่า นักศึกษาปริญญาโทที่มีเพศและกำลังศึกษาตาม เครื่องหมายต่างกันมีการรับรู้ต่อคุณภาพหลักสูตรไม่แตกต่างกัน โดยทั้งนักศึกษาเพศชายและหญิง รวมไปถึงเครื่องหมายการเรียนรู้ที่จำแนกออกตามพื้นที่จังหวัด แต่ไม่สอดคล้องกันในส่วนของนักศึกษา ปริญญาโทที่มีตำแหน่งต่างกันมีการรับรู้ต่อคุณภาพหลักสูตรสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดย นักศึกษาปริญญาโทที่มีตำแหน่งครู ค.ศ.1- ค.ศ.2 และครู ค.ศ.3-ค.ศ.4 ที่ได้สำเร็จการศึกษาใน ปริญญาตรีและไปประกอบอาชีพครูก่อนศึกษาต่อในระดับปริญญาโทมีการรับรู้ต่อคุณภาพหลักสูตร สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มากกว่า นักศึกษาปริญญาโทที่ไม่ได้เป็นครู โดยจบการศึกษาระดับ ปริญญาตรีและได้ศึกษาต่อในระดับปริญญาโททันที และยังไม่สอดคล้องกับโกวิทย์ ประดิษฐ์ผล (2559) ที่ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์ การศึกษาของ นักศึกษาระดับปริญญาโท ด้วยเทคนิคเหมืองข้อมูล กรณีศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาปริญญาโทที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีและได้ทำงานประจำมีอัตรา การสำเร็จการศึกษาสูงกว่านักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่เลือกศึกษาต่อในระดับ ปริญญาโทและไม่ได้ทำงาน หรือทำงานอิสระ ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากภาวะทางสังคมมากกว่าการ เปลี่ยนแปลงด้านสติปัญญา เนื่องจากผู้ที่ทำงานประจำส่วนใหญ่จะต้องหาทุนการศึกษาด้วยตนเอง และยังรวมถึงชื่อเสียงทางสังคมที่หากเรียนต่อในระดับปริญญาโทไม่สำเร็จจะไม่ได้รับการยอมรับ และความก้าวหน้าในอาชีพที่ลดลง

จากการศึกษาเราได้พบว่า เพศ อายุ และระยะเวลาสำเร็จการศึกษาล่าสุด ไม่ได้มี ความสัมพันธ์กับผลการเรียนรู้ ในการเรียนของนักศึกษาวิทยาศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพได้ดึง เอาลักษณะการเรียนรู้ไว้สองรูปแบบ เรียนแบบคิดคำนวณกับเรียนแบบความรู้ความจำ ไม่ว่าจะ เป็น เพศ อายุ และระยะเวลาสำเร็จการศึกษาล่าสุดล้วนแต่ไม่ได้ทำให้ผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ การ

เรียนรู้สามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ส่งเสริมหลักการ Lifelong Learning ตามคำอธิบายของ Oxford Handbook กิจกรรมการเรียนรู้เกิดขึ้นได้ตลอดชีวิต

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้หรือข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. สำนักวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพควรเปิดกว้างในการกำหนดหลักเกณฑ์การรับสมัครนักศึกษา โดยไม่จำกัดเพศ ช่วงอายุ หรือระยะเวลาหลังจบการศึกษาปริญญาตรี เนื่องจากความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลดังกล่าวไม่ได้ส่งผลกับผลการเรียนรู้

2. อาจารย์และคณะกรรมการสำนักวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ ควรส่งเสริมการจัดการเรียนรู้โดยเน้นให้อิสระกับนักศึกษาในการเลือกลงทะเบียนรายวิชาเลือก และการกำหนดหัวข้อวิทยานิพนธ์ เพื่อแสดงออกถึงการให้ความสำคัญไว้ว่างใจ และความนับถือยกย่องแก่ผู้เรียน ตามแนวคิดการศึกษาผู้ใหญ่

3. การให้ความสำคัญยืดหยุ่นด้านเวลาระยะเวลาในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อให้เหมาะสมกับนักศึกษาที่มีความแตกต่างด้านอายุ เนื่องจากนักศึกษาที่มีอายุมากอาจมีภารกิจอื่นนอกเหนือจากการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยด้านการเรียนการสอนในห้องเรียนกับการเรียนออนไลน์ต่อความต้องการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา

2. การศึกษาผลกระทบการสื่อสารที่มีผลต่อการรับรู้ประโยชน์จากการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา

3. การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการและความสนใจเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาของสำนักวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ

รายการอ้างอิง

เกษร เกษมสุข และอุษณีย์ บุญบรรจบ. (2561). การส่งเสริมพัฒนาการวัยผู้ใหญ่ตอนต้น: บทบาทของพยาบาล. *Royal Thai Air Force Medical Gazette*, 64(3), 101-107.

จุฑารัตน์ รุ่งจรัส. (2562). อิทธิพลของความแตกต่างระหว่างเพศและบุคลิกภาพที่มีต่อคำภาษาไทยและรูปภาพที่เร้าอารมณ์ด้านการมีอิทธิพลในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น. *Journal of MCU Nakhondhat*, 6(1), 339-356.

- พวงเพชร วอนวัฒนา. (2563). ปัจจัยในการสำเร็จการศึกษาล่าช้า และสำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์
ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
Academic MCU Buriram Journal, 5(2), 50-64.
- ศรีประภา ชัยสิน. (2561). *สภาพจิตใจวัยผู้ใหญ่*.
<http://med.mahidol.ac.th/ramamental/generalknowledge/general/06272014-1009>
- หอมหวล นาถ้ำเพชร. (2564). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับระยะเวลาการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
KKU Research Journal (Graduate Studies) Humanities and Social Sciences,
9(1), 187-198.
- อโนทัย ตริวานิช. (2552). *สถิติธุรกิจ*. สำนักพิมพ์ขอนแก่นการพิมพ์.
- Cochran, W. (1977). *Sampling Techniques*. (3d ed). John Wiley and Sons Inc.
- Knowles, M.S. (1975). *Self-Directed Learning: A Guide for Learners and Teachers*. Follett
Publishing.
- Thorndike, R. M., Cunningham, G. K., Thorndike, R. L., & Hagen, E. P. (1991).
Measurement and evaluation in psychology and education (5th ed.).
Macmillan Publishing Co, Inc.

